

enkelt ved Valglisten tilforordnet Vælger. — Det sidste Punktum i Endringsforslag Nr. 2 udtaler, at det samme „gælder ogsaa, naar Valglisten ere fordelte i flere Lokaler, enhver Vælger, der ikke findes opført paa nogen af de i det paagældende Lokale foreliggende Valglisten.“ Det sker jo mange Steder, maatte de fleste Steder, at Valglisten under den navnlig Afstemning ere fordelte omkring i flere Lokaler, og hvis dette Punktum ikke fandtes, kunde under saadanne Forhold let hele Bestemmelsen blive til ingen Nytte, idet en Vælger, der var paa Valglisten i et enkelt Lokale, kunde, naar han havde afgivet sin Stemme, forlade dette Lokale og gaa hen i et af de andre Lokaler for at iagttage de der tilstedeværende Vælgere's Stemmegivning, og han vilde da efter de foregaaende Bestemmelser i Forslaget ikke kunne afvises. Det vil være umuligt, saa vidt jeg skønner, for et Medlem af Valgbestyrelsen eller en ved Listen tilforordnet Vælger at faa en saadan Vælger, der egentlig hører hjemme i et andet Lokale, afvist; og der sker jo heller ikke nogen Vælger Uret, naar han kun faar behørig Adgang til det Lokale, hvor den Liste ligger fremme, som han er opført paa. — Jeg haaber, at disse Endringsforslag, hvis Hovedpunkt altsaa er Forslaget under Nr. 2, ville vinde et velvilligt Øre hos det høje Ting. Jeg tror ikke, at det høje Ting, naar vi nu staa foran en Revision af Valgloven — thi det er jo i Virkeligheden det, som ligger for — da vil lade Lejligheden gaa ubenyttet bort til, at sikre afhængige Vælgere i Henseende til at afgive deres Stemme. Det er dog saaledes, at den almindelige Valgret er givet til alle, givet til høje og lave, for at de skulle blive i Stand til, efter deres bedste Overbevisning, at afgive deres Stemme, hvorimod den almindelige Valgret jo kun bliver en Parodi, naar man ikke efter Gyne sikrer de mindre velstillede Vælgere mod Tryk fra deres overordnede eller fra andre Personer, som de af en eller anden Grund staa i Afhængighedsforhold til. Naar man ikke gør det, kan det meget let hændes, og hændes vistnok, ogsaa jævnlige ved de almindelige Valg, at Valgretten for adskillige Vælgere i Stedet for at være en Ret bliver en Byrde, saaledes at de i Stedet for at føle, at Landet kalder paa dem, for at de frit skulle udtale deres Mening om de offentlige Forhold, i Stedet for at føle sig som et Led i det bestaaende Samfund, i Stedet for at føle, at alt, hvad der foregaar gennem Lovgivningsmagten, er noget, som ogsaa og i første Række, vedrører dem, og som de have deres Adgang til at tage Del i — at de, i Stedet for at føle

det, let komme til at føle det hele som en ny Uret, Samfundet paalægger dem, idet Staten med den ene Haand giver dem en Valgret, men undlader at beskytte dem mod, at de, langt fra at faa den fri Benyttelse af denne Valgret, tværtimod blive tvungne til at benytte den i en Retning, som efter deres Overbevisning strider mod det, de anse for at være bedst stemmende med deres dybeste og vigtigste Interesse. Nu er det jo ganske naturligt, at hvis det lykkes at faa disse Bestemmelser indførte i Lovforslaget, saa maa der kræves noget mere; der maa kræves et Supplement dertil. Saaledes som Menneskene nu een Gang ere, kunde det meget let befrægtes, at disse Bestemmelser, i alt Fald for en væsentlig Del, vilde komme til at staa som et tomt Bogstav naar de ikke ledsages af Straffebestemmelser, naar der ikke foreskrives Straffe, som kunde paalægges dem, der overtræde disse Bestemmelser. Derfor er der i Forslaget under Nr. 3 foreslaet indført et nyt Punktum i Valglovens § 92. Valglovens § 92 er jo den Paragraf, som indeholder Bestemmelser om, hvorledes der skal straffes i Tilfælde af Overtrædelse af Valgloven, men de Bestemmelser, der nu indeholdes der, sigte kun til de Overtrædelser af Valgloven, som finde Sted fra Valgbestyrelsens Medlemmers Side eller fra de tilforordnede Vælgere's Side. Derimod findes der ikke nogen Bestemmelse — og det er jo ganske naturligt — om, hvilken Straf der kan paalægges de Vælgere eller andre Personer, der overtræde Valglovens Bestemmelser eller nægte at efterkomme, hvad der i Valgloven er dem paalagt. Den Straf, som er bestemt i § 92, er jo en meget lempelig og rimelig Pengestraf og har et meget vidt Spillerum, begyndende med en meget lav Bøde, saa jeg tror ikke, man vil gaa nogen for nær ved at anvende de samme Straffebestemmelser paa de Vælgere eller andre Personer, der overtræde Bestemmelserne i Forslaget under Nr. 2, saa meget mere, som de Bestemmelser, der ere i Forslaget under Nr. 2, ere af den Art, at det er den letteste Sag af Verden for hver, som vil undgaa at komme i Konflikt med dem, ogsaa at undgaa det. Der er ikke i hele Forslaget under Nr. 2 en eneste Bestemmelse, mod hvilken man kan forsynde sig, i alt Fald ikke ret vel, uden at der er ond Vilje til Stede hos de paagældende. De Folk, der ikke have noget at gøre i det Lokale, hvori Afstemningen foregaar, kunne jo, naar de gennem Lovten faa at vide, at de skulle holde sig derfra, ogsaa holde sig derfra, og selv det, at de komme til Stede, er jo endnu ikke belagt med Straf. De faa først Straf, saa-